

[Sundhedsministeren]

nugældende overenskomst taler om, at hvis der opstår en ubalance imellem basishonorar og ydelseshonorar, så skal man vurdere, hvad årsagerne til denne ubalance er og eventuelt ændre på basishonorarernes størrelse.

Hvis man går ind for en ændring af honorarstørrelsen, har det ingen gyldighed uden regeringens godkendelse.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Fru Lone Dybkjær sagde meget klart, at fra Det Radikale Venstres side var det under ingen omstændigheder et signal til arbejdsmarkedets parter om et niveau, og hr. Torben Lund antydede noget tilsvarende. Det er denne antydning fra hr. Torben Lund, jeg meget gerne ville have præciseret og klargjort.

Jeg forstår Socialdemokratiets bemærkninger til beslutningsforslaget og det, hr. Torben Lund sagde, på den måde, at hvis der skulle være lønmodtagerorganisationer på det private arbejdsmarked eller på det offentlige arbejdsmarked, der ville anvende de satsforhøjelser, der her i givet fald gennemføres efter Socialdemokratiets beslutningsforslag, som argument i forbindelse med de kommende overenskomstforhandlinger, så har jeg som offentlig arbejdsgiver hr. Torben Lunds og Socialdemokratiets opbakning til klart og utvetydigt at afvise en sådan sammenhæng, klart og tydeligt at slå fast, at dette har intet – absolut intet – at gøre med andre overenskomster, der skal indgås på det offentlige område.

Det ville være en præcisering og en klargøring, som det ville være meget nyttigt for de kommende forhandlinger at få lige så præcist fra Socialdemokratiets side, som vi fik det fra Det Radikale Venstres side.

Torben Lund (S):

Først til finansministeren: Jeg tror, jeg gjorde meget ud af i mit første indlæg ikke at overdrive sammenhængen imellem det her og så arbejdsmarkedets forhold i øvrigt. Jeg brugte udtrykket, at der både er en formel, men også en reel væsentlig forskel på de overenskomster, der gælder på arbejdsmarkedet, og så de overenskomster, der er tale om her, hvor der jo er tale om en aftale imellem en offentlig myndighed og en organisation, der repræsenterer et liberalt erhverv. Derfor tror jeg, at man skal være meget forsigtig med hele tiden at betone, at der skulle

være en nødvendig sammenhæng, og jeg kan egentlig ikke helt forstå, hvorfor finansministeren bruger al sin tid på at kommentere, at der dér skulle være en sammenhæng. Det er den ene side af det.

Det andet, jeg pegede på, var spørgsmålet om merudgifter. De merudgifter, der ligger i aftalen om forlængelse af overenskomsten, er jo merudgifter, der er en følge af den overenskomst, der gælder i dag. Parterne er enige om, at det er en udmøntning, en udfyldelse, af den gældende overenskomst, og det, regeringen har lavet et indgreb i forhold til ved at nægte at godkende den udfyldelse, er jo i realiteten et indgreb imod den gældende overenskomst, en overenskomst, som regeringen selv har godkendt i 1987.

Hertil vil jeg sige, at det er i regeringens indgreb, signalvirkningen kan være i forhold til arbejdsmarkedets parter, i signalet om, at selv om parterne måtte lave en aftale, så er regeringen klar til at gribe ind i den. Det synes jeg er et dårligt signal, ikke bare til overenskomstforhandlinger på arbejdsmarkedet, men til alle områder, der bygger på aftaler, som bygger på et overenskomstsysteem.

Det var det, jeg betonedede i mit første indlæg. Det er finansministeren, der bliver ved med at betone, at der skulle være andre sammenhænge, sammenhænge, som jeg ikke mener er der.

Så vil jeg sige til dette med brugerbetaling og patientbetaling, at jeg ikke helt kan forstå, hvorfor sundhedsministeren mener, at vi gør for meget ud af det punkt. Jo, det kan jeg på en måde godt forstå, men jeg synes ikke, at det er rimeligt. Det er rigtigt, at der hele tiden har været brugerbetaling på medicinområdet, men det er da også rigtigt at konstatere, at selv om regeringen for 2 år siden betonedede, at man ikke kunne finde på at lave ny brugerbetaling på sundhedsområdet, så gik der kun et halvt år, før vi havde 800 kr.s-reglen, altså en ekstra patientbetaling på medicinområdet.

Er det ikke også rigtigt, at det første udkast til ny sundhedslov, som den nuværende sundhedsministers forgænger sendte til høring hos forskellige offentlige organer og de høringsberettigede, der nu engang er til en sundhedslov, rent faktisk indeholdt en bestemmelse om, at der skulle være en udvidet adgang til at tage betaling for hospitalsindlæggelser, for hospitalsbehandlinger? Det var noget, der kom ud af